

[LIII Gyldenkilde]

er der snart ikke flere at drøfte det med, men lad da så os 5, der endnu er tilbage, tage en omgang på det.

Det, vi gør, når vi kommer med sådan et forslag som dette her, er jo, at vi kommer med et idékatalog; og så indgår det tilfældigvis i de igangværende forhandlinger, og derfor får vi jo denne diskussion.

Jeg skal ikke diskutere videre med arbejdsministeren, om vi skal kalde det, som statsministeren sagde i sit skatteoplæg til decembervalget, at man skal kigge lidt på skattevildskudene, eller at vi skal kigge på skattefiduserne, som vi kalder det. Det er en strid om ord, vi mener jo det samme med det. Når De Konservative siger vildskud, så kunne de lige så godt sige: Nu må vi af med alle de dér fiduser, for den går ikke længere. Vi taler bare et andet sprog, men lad os dog ikke tale os fra hinanden af den grund. Det ville da ikke være så klogt, hvis vi er enige om, at der skal gøres noget ved disse ting, at vi står og slår hinanden oven i hovedet, fordi den ene har én sprogbrug, og den anden har en anden. Vi vil det samme: Vi vil af med nogle af skattefiduserne.

Jeg synes, det var glimrende, hvis vi kunne bruge nogle af skattefiduspengene til dette forslag. Ganske rigtigt skal der bruges penge til det – det er klart, at det skal der – men det er også klart, at der er penge, vi kan bruge til det.

Det er ikke rigtigt at sige, at der ikke kommer beskæftigelse i gang af det, for det gør der altså. Hele regeringens eget forslag til en såkaldt aktiv arbejdsmarkedspolitik bygger jo på, at vi må uddanne os ud af problemerne. Det er det, der er grundfilosofien. Jamen det er i høj grad også det, der er grundfilosofien i vores forslag.

Derudover er der nogle arbejdsfordelingspolitiske tiltag. Det er jo fjollet, at der arbejdes mere over end nogen sinde, uden at man forlanger afspadsering for det, for vi ved, at det ville kunne få nogle flere i arbejde. Det er fjollet, at vi ikke kan blive enige om en sabbatordning, sådan at nogle kunne gå ud og lave, hvad de vil, i et år på dagpenge, når nu dagpengene bliver brugt alligevel. Nå, jeg skal ikke sige mere om det.

Jeg kan forstå, at vi ikke umiddelbart kommer igennem med dette forslag, men jeg er overbevist om, at det går med det, som det er gået så mange gange før, når vi kommer med nogle ideer: På et eller andet tidspunkt kommer

regeringen, hvad enten den hedder det ene eller det andet, med et forslag, der peger i den retning, og så når vi til enighed om det. Det ærgerlige er bare, at der somme tider går 10 år, før det sker. Jeg er stadig væk utålmodig og vil gerne have, at tingene sker noget hurtigere.

Til fru Jytte Andersen skal jeg sige: Tak for tålmoden til, at vi er her endnu. Dernæst skal jeg sige, at jeg er glad for de bemærkninger, der kom om, at man godt vil være med til at kigge på en udvidelse af, hvor meget Lønmodtagerens Dyrtdidsfond og Arbejdsmarkedets Tillægspensionsfond må investere i dansk erhvervsliv. For som jeg sagde tidligere, er der ingen mening i, at vi skal sætte os ned og vente på, at det kommer fra EF-Kommissionen til os. Vi skal begynde at kigge på det, for det kommer vi alligevel til på et eller andet tidspunkt inden for overskuelig fremtid. Derfor var jeg glad for de bemærkninger.

Til hr. Per Tærsebøl, som også hører til de tålmodige, vil jeg godt her på falderebet sige, at jeg er enig i, at kommunerne skal have lov til at bestemme meget. Hvorfor i alverden kan kommunerne så ikke få lov til at udvide kommunalfuldmagten, så der kan sættes ordentligt arbejde i gang? De vil jo gerne, det er jo et krav fra kommunerne til os, og når man er så meget ude i den virkelighed, som nu tilfældigvis er kommunernes, så burde man også lytte efter dem.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg skal blot for god ordens skyld af hensyn til fru Jytte Andersen gøre opmærksom på, at det ikke var mig, der begyndte med at kommentere det aktuelle forhandlingsforløb, og at jeg i øvrigt er enig i, at det sikkert er mest hensigtsmæssigt, at den fortsatte debat om forhandlingsforløbet foregår under forhandlingerne og ikke fra Folketingets talerstol.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget.